

ת"ד 281/02/13 - מדינת ישראל נגד גבי שמעון פרידמן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 281-02-13 מדינת ישראל נ' פרידמן
בפני כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד גבי שמעון פרידמן
נאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב האישום המייחס לו עבירות של אי שמירת רווח וגרימת תאונה בניגוד לסעיף 49+21(ב)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961+ סעיף 27 לב לפקודת התעבורה תשכ"א 1961, הזזת רכב בניגוד לתקנה 144(א)(1), אי הגשת עזרה בניגוד לתקנה 144(א)(2), אי מסירת פרטים בניגוד לתקנה 144(א)(3) ואי דיווח למשטרה בניגוד לתקנה 144(א)(4).

2. עפ"י הנתען בכתב האישום בתאריך 24.6.10 שעה 16:45 לערך, נהג הנאשם ברכב פיאט מ.ר. 87-939-24 (להלן: "הרכב") ברח' נחל זהר במודיעין בחוסר זהירות ומבלי לשם לב לדרך, ובהגיעו לצומת עם רח' נהר הירדן, לא שמר מרחק מרכב מסוג טויוטה שנסע לפניו ופגע בו. כתוצאה מהתאונה ניזוק רכב הטויוטה ונחבלו המעורבת ושני ילדיה הקטנים. לאחר התאונה עזב הנאשם את המקום, מבלי להגיש עזרה או לדווח למשטרה ומבלי למסור את פרטיו.

3. בהקראה שהתקיימה ביום 9.9.13 כפר הנאשם בכך שנהג או החזיק ברכב במועד הרלוונטי. הנאשם לא כפר ביתר עובדות כתב האישום, כולל גרימת חבלה.

4. בדיוני ההוכחות העידו מטעם המאשימה הבוחן משיח קלימיאן (עת/1), דרור נויפלד (עת/2) הנהגת המעורבת - חגית זנבר (עת/3). מטעם ההגנה העיד הנאשם.

הדין

5. הסוגיה שבמחלוקת הינה האם הנאשם נהג ברכב במועד קרות התאונה אם לאו.

אין חולק, כי המשטרה לא הגיע למקום התאונה במועד האירוע ועל כן הנאשם לא עוכב על ידה במקום התאונה.

אין חולק גם, כי הרכב נשוא כתב האישום היה במועד הרלוונטי בחזקתה של חברה בשם "על חבלים".

6. עת/1 הינו בוחן תנועה שהעיד כי קיבל מעת/3, שהינה המעורבת בתאונה, את מספר הרישוי של הרכב המעורב. בעלת הרכב הפוגע, גב' יעל ניר זומנה לחקירה והודיעה, כי הרכב היה ברשות בן זוגה, עת/2 מר דרור נויפלד. עת/2 נחקר במשטרה ואמר, כי הנאשם נהג ברכב. הוא הוסיף וסיפר בהודעתו, כי עת/3 העידה במשטרה ומסרה תיאור של הרכב לרבות פרטים ייחודיים-פיאט פונטו כסוף ועל דלת הנהג מדבקה שכתוב עליה "חבלים" וכן נתנה תיאור מדוייק של מראהו החיצוני של הנהג הפוגע- שיער שטני, ארוך, גבוה, רזה, לבש מכנסי שרוואל בעת התאונה.

7. עת/2, מר דרור נויפלד, שהיה מעסיקו של הנאשם בעת האירוע, אישר בעדותו, כי הנאשם קיבל את הרכב לרשותו מהחברה- רכב פיאט פונטו כהה, נשוא כתב האישום. ביום התאונה היה הרכב בחזקתו של הנאשם כפי שהיה בד"כ. רק במקרים בודדים הרכב ניתן לאדם אחר, אולם ביום התאונה לא זכור לו שקרה דבר כזה. הוא גם ציין, כי מספר הטלפון הרשום בת/3 הינו מס' הטלפון של הנאשם למעט ספרה אחת שגויה.

בחקירתו הנגדית סיפר, כי נודע לו על התאונה מחברת הביטוח שפנתה אליו לאור מעורבותו של הרכב בתאונה וכי כל הנזק שולם באמצעותה והוא אפילו לא נדרש לשלם השתתפות עצמית. היינו, עת/2 אישר כי סוג הרכב, מספרו ופרטי הפוליסה תואמים את פרטי הרכב שהיה ברשות החברה ושנמסר לנאשם.

העד סיפר עוד, כי לאור פניית חברת הביטוח פנה לנאשם ושאל אותו אודות התאונה והנאשם אמר שלא היה שום דבר (עמ' 6 ש' 31). היינו הנאשם לא טען בפניו באופן ספונטני, כי באותו יום הרכב לא היה ברשותו אלא בחזקתו של אדם אחר וכי יש לפנות אליו לביורר העניין.

העד ציין, כי בתקופה הרלוונטית עבדו בחברה כ-20 אנשים וכי לנאשם היה תפקיד מרכזי בחברה והיו ביניהם יחסים טובים. הנאשם סיים עבודתו בחברה עקב ירידה משמעותית בהיקף העבודה ולא עקב סכסוך וכי הם נותרו ביחסי ידידות.

בהמשך סיפר לשאלת ביהמ"ש, כי באותו יום הרכב היה אצל הנאשם. הוא בדק ביומני החברה וראה כי לא היתה פעילות מיוחדת באותו יום והעבודה התבצעה במשרדי החברה (עמ' 8 ש' 1 וש' 8).

8. עת/3, הגב' חגית זנבר, במועד רלוונטי נהגה ברכב הטיוטה המעורב בתאונה. היא סיפרה בעדותה בביהמ"ש, כי ביום 24.6.10 פגע ברכבה מאחור רכב מסוג פיאט פונטו בצבע כסף והוסיפה, כי הבחינה שעל הרכב הייתה מדבקה כחולה עם הכיתוב "על חבלים". העדה הוסיפה, כי במועד האירוע ביקשה מהנאשם את פרטיו והוא רשם בכתב ידו על דף (ת/3) את פרטי הרכב: פיאט פונטו מ.ר. 8793924, ביטוח AIG פוליסה מס' 11453497/09. כמו כן רשם מס' טלפון נייד: 052-3430207.

בעת התאונה היתה מעט נסערת כיוון שילדיה ישבו ברכב מאחור והיא לא שמה לב שהנאשם לא רשם את שמו ומספר ת"ז. כשהגיעה לביתה הבחינה בכך ועל כן התקשרה למס' הטלפון הרשום בפתק, אך לא היה מענה (עמ' 10 ש' 22).

לפיכך עוד באותו ערב גלשה לאתר האינטרנט של החברה, ששמה התנוסס על דלת הרכב- "על חבלים". שם מצאה תעודת מתנדב של הנאשם עם תמונתו וזיהתה בוודאות, ברמה של 100% (שם, ש' 24 וכן בעמ' 11 ש' 21 ובחקירתה נגדית בעמ' 15 ש'21), כי הוא הנהג הפוגע. היו רשומים שם שמו ומס' הזיהוי שלו. היה שם גם מספר טלפון שלו, שהיה זהה למספר שרשם בת/3 למעט סיפרה אחת שגויה. היא הדפיסה עמודים אלה מהאתר והם הוגשו כראיה (ת/4, ת/5).

העדה סיפרה, כי מאחר ונגרם נזק לרכבה, היא פנתה לחברת הביטוח שלה, אשר פנתה לחברת AIG. מחברת הביטוח נמסר לה שבעלת הרכב, הגב' יעל ניר, תחילה אמרה כי שמעה על התאונה והעניין בטיפול אולם לאחר זמן מה הודיעה, כי הנאשם מכחיש את קרות התאונה אך אישרה, כי הוא המחזיק ברכב (עמ' 13 ש' 2).

בחקירתה הנגדית, הודתה כי לא בדקה את פוליסת הביטוח של הנהג, אך ראתה כי הוא מעתיק ממנה את הפרטים ורושם על הדף שמסר לה. בדיעבד התברר לה, שזהו המספר הנכון שכן חברת הביטוח AIG אישרה כי בעלת הפוליסה היא יעל ניר, בעלת הרכב נשוא כתב האישום. יעל ניר אישרה בפניה, כי הנאשם עובד בחברה ומחזיק ברכב (עמ' 14 ש' 23 ואילך).

בחקירתה הנגדית דבקה העדה בתיאור שמסרה במשטרה לגבי מראהו של הנהג הפוגע, דחתה את טענת הסנגור כי הנאשם ג'ינג'י וענתה, כי גם כיום הנאשם נראה בעל שיער שטני ולא ג'ינג'י ולגבי משקלו הסבירה, כי באותה עת הוא היה רזה אולם חלפו 4 שנים מאז. היא גם ציינה, כי הנאשם נותר בעל שיער ארוך כפי שהיה בעת התאונה (עמ' 16 ש' 1).

9. הנאשם אישר בחקירתו במשטרה ביום 12.8.20 (ת/1), כי הוא נוהג ברכב נשוא כתב האישום באופן קבוע ורק הוא נוהג בו (עמ' 1 ש' 2) וכי במועד התאונה, הרכב היה ברשותו (עמ' 2 ש' 3 ושב על כך בהמשך בש' 18) וכי באותו יום לא התקיימה פעילות ולכן במועד הרלוונטי יצא ממשרדי החברה ברח' אשר 6 במודיעין ונסע לביתו, שאף הוא במודיעין. הנאשם הכחיש, שהיה מעורב בתאונה. הוא אישר, שהוא מחזיק בטלפון נייד שמספרו 052-3448207.

בחקירה נוספת במשטרה, שנערכה ביום 1.7.12 (ת/2), הנאשם נדרש להתייחס לת/3 וטען, כי אינו מכיר אותו, הוא לא רשם אותו והרשום בו אינו כתב ידו. לשאלה אם היה אדם נוסף שנהג ברכב מלבדו, השיב, שהיו מדריכים אחרים, שנהגו בו כאשר הוא לא היה יכול לצאת לפעילות. אולם, במועד מסירת העדות לא יודע אם היה אדם אחר שנהג ומיהו.

כשעומת עם דבריו בת/1, הודעה בה הודה שהרכב היה בחזקתו, השיב כי אינו זוכר מה אמר אז.

בעדותו בביהמ"ש סיפר הנאשם, כי בחקירתו ראשונה במשטרה נטען כלפיו שהיה מעורב בת"ד והוא אישר, כי הוא מחזיק ברכב. אולם, לאחר החקירה ערך בירור בחברה והסתבר לו, כי במועד התאונה היו שתי פעילויות של החברה, שהוא לא השתתף בהן אלא נשאר בבית לשמור על בנו הקטן. הרכב היה באחת משתי הפעילויות או במערות לוזית, שהתקיימה בבוקר או ברעננה שהתקיימה אחה"צ והחלה בשעות 17:00, 18:00. לטענתו היו באותה עת רשומים כ-90 מדריכים בחברה והרכב היה יכול להיות שצל כל אחד מהם.

בחקירתו הנגדית, הודה הנאשם כי לאחר חקירתו הראשונה במשטרה ערך בדיקה נוספת לגבי המחזיק ברכב

במועד הרלוונטי ולאחר מספר ימים גילה כי כן התקיימה פעילות בחברה, בניגוד לדבריו בהודעתו הראשונה במשטרה. כשנשאל מדוע לא אמר זאת בחקירתו השניה במשטרה טען, כי היא נערכה כעבור שנתיים והוא שכח.

בהמשך חקירתו הנגדית טען הנאשם, כי סיפר על כך למעבידו, עת/2, והציג לו את המסמכים נ/3-נ/5. כשנשאל מדוע לא סיפר זאת בחקירתו הראשית ומדוע עת/2 לא סיפר על כך בעדותו בבימה"ש, השיב כי "עבר הרבה זמן ודברים נשכחים" (עמ' 22 ש' 17).

הנאשם אישר, כי הוא היה המחזיק ברכב, אולם הוסיף, שיש סיכוי שמישהו אחר השתמש בו (עמ' 20 ש' 1) אך הוא לא ניהל רישום על כך (שם, ש' 3 ושורות 7-8).

הנאשם סיפר כי באותו יום התקיימו צילומים של סרט במערת לוזית, אולם הוא לא הביא עותק הימנו כיוון שהסרט נמצא בירושלים (עמ' 20 ש' 23).

כשהנאשם נשאל אם ישנם עובדים נוספים בחברה שמתגוררים סמוך אליו ומחזיקים ברכב דומה התחמק ממתן תשובה וענה "אני לא בודק איזה רכבים יש לשכנים" (עמ' 21 ש' 3). כשנשאל האם יש עובדים בחברה שדומים לו, השיב, כי ישנם עובדים נוספים עם שיער ארוך (שם, ש' 9). כשנדרש לאשר שהוא החזיק בטל' נייד מס' 052-3448207 השיב כי אינו זוכר. כשעומת עם הודעתו במשטרה שם אישר כי מחזיק בטלפון זה, השיב, כי יכול להיות אך אינו זוכר. הנאשם הודה, כי על הרכב יש מדבקה עם הלוגו של "על חבלים".

10. אין חולק שהרכב היה בחזקתו של הנאשם, לפיכך בהתאם לסעיף 27ב לפקודת התעבורה, חזקה כי המחזיק ברכב, היינו הנאשם, הוא שנהג ברכב ונטל ההוכחה כי אחר נהג בו, מוטל על המחזיק, היינו הנאשם.

הנאשם לא הביא שום ראיה או עד כדי לתמוך בגירסתו. לא את אשתו- שתאשר טענתו כי נשאר בבית באותו יום, לא רישום מסודר של הנהגים ברכב ("ספר רכב"), לא תמונה של עובד אחר בחברה שדומה לו, לא אישור מעת/2, בעל החברה, כי החברה החזיקה ברכבים נוספים דומים לזה שהחזיק הנאשם,

לעומת גירסתו הבלתי אמינה של הנאשם, גירסת עת/3 היתה אמינה. היא העידה, כי קיבלה פתק ת/3 מהנהג ברכב ובו פרטיו הנכונים של הרכב, חברה הביטוח ופוליסת הביטוח. גם מספר הטלפון שצויין שם היה זהה לזה שהחזיק הנאשם (עדות עת/2 והודעת הנאשם במשטרה) למעט סיפרה אחת שגויה.

היא מסרה פרטי זיהוי ייחודיים של הרכב (מדבקה של החברה) ושל תיאור הנאשם. גרסתה של עדת התביעה לא הופרכה.

הנאשם התייצב בביהמ"ש והיתה לביהמ"ש הזדמנות להשוות את מראהו של הנאשם כיום, לעומת תיאורה של עת/3 כפי שנמסר לעת/1 בסמוך לאחר האירוע. התרשמתי, כי התיאור שמסרה עת/3 ביחס לנאשם הינו מדוייק, גם אם היום, כעבור 4 שנים הנאשם אינו "רזה" אלא "רגיל". הנאשם הינו גבוה ובעל שיער שטני ארוך.

מראהו גם דומה עד מאד לתמונה שהודפסה מאתר האינטרנט של החברה.

יתר על כן, העדה זיהתה את הנאשם בביהמ"ש כמי שפגע ברכבה במועד התאונה.

המסקנה היחידה המתבקשת בנסיבות אלה היא, כי הנאשם נהג ברכב בעת קרות התאונה ואני קובעת כך כממצא עובדתי.

11. הנאשם לא כפר בתוצאות התאונה ובחבלות שנגרמו לעת/3 ולילדיה בעקבות התאונה. בעקבות העדר כפירה הודיע ב"כ המאשימה לפרוטוקול (ר' עמ' 12 ש' 25), כי מטעם זה הוא אינו רואה צורך בהגשת תעודות רפואיות בקשר לחבלות.

הסנגור לא הגיב על הצהרה זו.

הנאשם הגיש את התעודות הרפואיות של הילדים בלבד, וטוען, כי לפי המסמכים הרפואיים לא נגרמו להם חבלות. אולם לאור אי הכפירה בגרימת חבלות והימנעותו של הנאשם להציג את התעודה הרפואית המתייחסת לעת/3, אני קובעת, כי עת/3 אכן נחבלה כתוצאה מתאונה זו.

12. אשר על כן, אני קובעת, כי המאשימה הוכיחה למעלה מספק סביר את האישומים המיוחסים לנאשם בכתב האישום ולפיכך אני מרשיעה אותו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

2/7/2014